

РЕШЕНИЕ

№ 7787

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2039** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на Ф. А., гражданин на Република Турция, роден на 20.4.1972 г. срещу отказ за влизане в страната № 0125924020281 от 8.2.2024 г., издаден от контролиращ служител на ГКПП Капитан Андреево, Главна дирекция „Гранична полиция“.

Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е издаден при съществено нарушение на производствените правила – административният орган не е назначил преводач, макар че той не е владеел български език, с което е лишен от възможността да разбере съдържанието на обжалвания акт и оттам – да организира защитата си. Твърди, че е нарушен и чл. 26, ал. 1 АПК относно изискването за уведомяване за започване на производството срещу него и в резултат – не е могъл да вземе участие в производството по издаване на оспорения акт, вкл. правото по чл. 34 АПК да се запознае с преписката, да изрази становище по доказателствата и т.н. Посочените нарушения са съществени, доколкото са ограничили правото на защита. Не са налице изключенията по чл. 34, ал. 4 АПК. Ако е приел, че са налице, то липсват мотиви за това, което също е съществено нарушение. Налице е съществено нарушение и доколкото не са изяснени факти от значение за случая съгласно изискването на чл. 35 АПК; жалбоподателят е лишен от възможността да представи доказателства от значение за случая.

На следващо място, твърди, че оспореният акт е постановен в противоречие с нормата на чл. 21а ЗЧРБ, като в тази норма не съществува правната възможност за издаване на акт като оспорвания. Посочена е като основание за издаване на акта норма, каквато не може да послужи като такава.

Претендира разноски съобразно списък.

Ответникът – Контролиращ служител на ГКПП Капитан Андреево не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган- Контролиращ служител в ГД "Гранична полиция", ГКПП „Капитан Андреево“, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, както и съгласно заповед № 3383з-816/13.3.2018 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“, в рамките на предоставените му правомощия. Действително, от страна на ответника не бяха представени доказателства в тази насока. Но последната заповед за упълномощаване е служебно известна на съда /така установеното по адм.д. № 1124/2023 г. на АССГ, 64 с-в/.

Спазена е предписаната от закона форма. Оспореният отказ отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, по образец съгласно утвърден Единен стандартен формуляр.

По отношение формата на постановения отказ са налице и специфични изисквания, посочени в ППЗЧРБ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва Единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му. Съгласно същата разпоредба, компетентни да издават отказ за влизане в страната са органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - Единен стандартен формуляр. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицай съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че оспореният отказ отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, съдържа реквизитите на Единен стандартен формуляр, съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, правни и

фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

По отношение на твърденията за това, че е налице съществено процесуално нарушение. Съдът намира същите за основателни. Действително се установява, че въз основа на докладна записка № 1816/16.1.2024 г. на Главна дирекция „Гранична полиция“ по отношение на чужденеца е заложена забрана за влизане в Република България. По делото обаче не се представи такава докладна, въпреки многократното ѝ изискване от ответника. Не се установява и жалбоподателят да е бил запознат с нея, а още по-малко – на разбираем за него език. Предвид изложеното и доколкото тази докладна е послужила като основен мотив за налагане на забраната за влизане и оттам – за постановяване на оспорения акт следва да се приеме, че той е постановен при допуснати съществени процесуални нарушения – накърнено е правото на защита на жалбоподателя; накърнено е правото му да разбере защо е постановен оспорваният в това производство отказ.

Ето защо следва да се приеме, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосновават отмяна, на основание чл. 146, т.3 от АПК.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се изпрати на административния орган за поправка на констатираните съществени процесуални нарушения, а именно – да се даде възможност на жалбоподателя, на разбираем за него език, да се запознае с мотивите за вписване на забраната за влизане в страната, вкл. и да му се даде възможност да упражни правата си по чл. 34 и чл. 35 АПК, след което административният орган следва да извърши преценка дали са налице предпоставките за издаване на оспорения акт, като издаде такъв при спазване на посочените по-горе норми за изискване за форма на отказ.

По разноските. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят такива за държавна такса и адвокатско възнаграждение – общо в размер на 1100 лв., за които се установява, че са сторени предвид представените вносна бележка за сумата от 10 лв. такса и договор за правна помощ за сумата от 1000 лв.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Ф. А., гражданин на Република Турция, роден на 20.4.1972 г., отказ за влизане в страната № 0125924020281 от 8.2.2024 г., издаден от контролиращ служител на ГКПП Капитан Андреево, Главна дирекция „Гранична полиция“.

ВРЪЩА преписката на контролиращ служител на ГКПП Капитан Андреево, Главна дирекция „Гранична полиция“ за изпълнение на указанията, дадени в мотивировъчната част на това решение.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати на Ф. А., гражданин на Република Турция, роден на 20.4.1972 г., сумата от 1100 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: